

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9562/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Сача Чупић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Петроније Пауновић, адвокат из ..., ради утврђења недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1311/22 од 10.11.2022. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1311/22 од 10.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1311/22 од 10.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 3568/21 од 17.05.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено је да је недопуштено извршење на покретним стварима - машини за прање веша „ВЕКО”, модел апарата WTV 8636 XS, по броју гарантног листа .., својина тужиље, пописаној у поступку спровођења извршења по решењу ИИ 100/20 у предмету јавног извршитеља Ивана Ракочевића из ..., што је тужена дужна да призна. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 44.300,00 динара, што уколико тужена не учини, обавезује се да тужиљи исплати и законску затезну камату на тај износ почев од дана извршности пресуде до исплате.

Виши суд у Прокупљу је пресудом Гж 1311/22 од 10.11.2022. године, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Прокупљу П 3568/21 од 17.05.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је утврђење недопустивости извршења на покретној ствари, на којој је власник тужила као треће лице, а одлука у усвајању тужбеног захтева донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Ревизијом тужене указује се и на битне повреде одредаба парничног поступка, што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке, донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужене применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради утврђења недопустивости извршења тужила је поднела 02.02.2021. године, а вредност предмета спора 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда у овој врсти спора, ревизија није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**